

at benytte sig af en Form, som har medført, at de Nygifte ligesom den Tid, da Bielsen er skeet, og undertiden indtil flere Dage efter i store Selskaber drive bachantiske Billeder. Jeg seer heller ikke det Bidrag til Bielsens Hellighed, som kan fremstaae deraf, at Folk i Kjøbenhavn drage hen til Tydsk Kirke og lade sig vie paa Tydsk, uagtet at de ikke forstaae et eneste Ord Tydsk. Jeg har her set Folk blive viede i Tydsk Kirke, om hvem jeg havde den Overbevisning, at de ikke forstode et Ord Tydsk (Saa?), og om hvem Enhver, der overværede Bielsen, kunde see, at de ikke forstode Bielsen, idet de maatte anvises af Præsten og Kirkebetsjentene med Haanden. Jeg vil spørge, om det bidrager til at hævede den kirkelige Bielses Hellighed — jeg troer det ikke. Altsaa, det er af Omsorg for den kirkelige Bielses Hellighed og hellige Betydning i Folket, at man skal undrage den fra at være en tvungen for dem, der ikke betragte den som høitidelig og hellig. Men nu sige Nogle — jeg troer, at den ærede Kultusminister har sagt det — at det er rigtigt at tillade Folk, som ikke høre til noget heri Landet anerkjendt Troesfælsfund, denne Frihed, men at det ikke er rigtigt at tillade Folkekirkes Medlemmer den; jeg troer nu ikke, at Nogen af dem har Ret, og jeg skal søge at begrunde det, og skal derved tillige indlade mig paa en Gjendrivelse af den Betragtning, den høiarverdige Biskop udtalte. Det er noget farligt, naar en Rægmænd vil optræde og tale om kirkelige Anliggender ligeoverfor en af Kirkens første Tjenere, men da jeg ogsaa anseer mig for Medlem af Kirken, skal jeg dog vove det. Naar man vil see, hvorvidt man virkelig gaar Folkekirken for nær ved her at give en saadan Tilladelse ogsaa for Folkekirkes Medlemmer, saa troer jeg, man allerførst maa spørge sig selv: Hvorledes forholder det sig for Diebliffet med Folkekirken, bestaaer Folkekirken for Diebliffet kun af levende Medlemmer, ere alle de, som for Diebliffet staae i Folkekirken, Folk, som frivillig ere gaaede derind? (Hør!) Jeg troer, Ingen vil paastaae det, jeg troer, man maa huske paa, at Størstedelen af alle de Medlemmer, Folkekirken for Diebliffet bestaaer af, ere tvungne derind ved Trudsel om Multer og Fængsel paa Bånd og Brød, og Lugt-

huusstraf, naar de ikke traadte derind, eller naar deres Forældre ikke bare dem derind. Naar nu Folkekirken skal til at udsøndre sig og blive, hvad den høitærede Kultusminister jo ogsaa indrømmer, at den ikke er endnu, en virkelig Folkekirke, og naar den skal faae Lov til selv at afgjøre hvad der hører til den, og hvorledes dens indre Forhold skulle ordnes, og naar den dog endnu ikke har en saadan Forsatning, at det kan see, saa troer jeg, at det vil være meget farligt for Staten at opkaste sig som Formynder for denne frie og selvstændige Folkekirke og sige: Det skal gjælde for Enhver, som vil blive i Folkekirken; hvem der ikke vil det, kan træde ud, thi derved vil Staten aabenbart tvinge dem til at udtræde af Folkekirken, og til at blive, som de igaar bleve kaldte, kirkelige Uøsgængere, hvad maaskee Kirken selv, naar den faaer sin Forsatning ordnet og kan afgjøre hvad der er nødvendigt for at blive i den, ikke ville betragte dem som. Altsaa dette Lovforslag gaaer ud paa, at man skal give Ægtefæltet Gyldighed i alle borgerlige Forhold, naar det er indgaaet paa den Maade, som her er foreslaaet; men det gaaer ikke ud paa at bestemme det allermindste om, hvorvidt det skal ansees for gyldigt i de kirkelige Forhold; dette beder jeg vel lagt Mærke til; det er overladt til de vedkommende kirkelige Samfund selv, som for Diebliffet her i Landet have en saadan Form, at de kunne gjøre deres Selvbestemmelsesret gjældende, at sige: Det Ægtefælt, Du saaledes har indgaaet, er borgerlig gyldigt, men dersom Du vil være i vort Samfund, skal Du ogsaa have Bielse, ellers ville vi ikke have Dig; der skal Staten ikke gribe ind, det skal den overlade til det kirkelige Samfund selv (Hør!). Staten har hidtil sagt: I skulle have Bielse, naar I ere Medlemmer af Folkekirken; men den skal sige: for mit Vedkommende som Stat er det ikke nødvendigt, jeg vil ansee Ederes Ægtefælt for gyldigt i borgerlig Henseende, men jeg kan ikke svare Eder for hvad Folkekirken vil, naar det bliver til en Sandhed, hvad der staaer i Grundlovens § 83, at Folkekirkes Forsatning skal ordnes ved Lov; thi da har Folkekirken en Forsatning, hvori der siges, om den skal ansee dem for sine Medlemmer, som ikke ville have den kirke-